

เอสเธอร์

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

บท 1

อ ยูมาในรัชสมัยของอาหสุเอรัส (อาหสุเอรัสผู้ทรงครอบครองตั้งแต่ประเทศอินเดียถึงประเทศเอธิโอเปีย เหนือหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลนั้น)

2 ในสมัยที่กษัตริย์อาหสุเอรัสประทับบนบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ในสุสาปราสาท

3 ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์ พระองค์พระราชทานการเลี้ยงแก่เจ้านาย และบรรดาข้าราชการของพระองค์ นายทนายกองทัพอาร์เซียและมีเดีย และขุนนางกับผู้ว่าราชการมณฑลเฝ้าอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

4 ขณะที่พระองค์ทรงแสดงราชสมบัติแห่งราชอาณาจักรอันรุ่งเรืองของพระองค์ ทั้งความโอ้อวดและการอันรุ่งโรจน์ของพระองค์อยู่เป็นเวลาหลายวัน ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

5 เมื่อวันเหล่านี้ผ่านพ้นไปแล้ว กษัตริย์ทรงจัดการเลี้ยงแก่บรรดาประชาชนผู้อยู่ในสุสาปราสาท ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย

6 มีผ้าผืนยาวสีขาวยาวและสีม่วงคล้ำ มีสายป่านและเชือกขนแกะสีม่วงคล้องห่วงเงินและเสาหินอ่อน ทั้งเตียงทองคำ และเงินบนพื้นลาดปูนฝังหินแดง หินอ่อน มุกดา และหินอ่อนสีดำ

7 เครื่องดื่มก็ใส่ถ้วยทองคำส่งให้ (เป็นถ้วยหลากชนิด) และเหล้าองุ่นของราชสำนักมากมายตามพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์

8 การดื่มก็กระทำกันตามกฎหมายที่ไม่มีการบังคับ เพราะกษัตริย์ทรงมีพระกระแสรับสั่งไปยังพนักงานทั้งปวงว่า ให้ทุกคนทำได้ตามใจปรารถนา

9 พระราชินีวัสทีกิพระราชทานการเลี้ยงแก่สตรีในราชสำนักซึ่งเป็นของกษัตริย์อาหสุเอรัสด้วย

10 ณ วันที่เจ็ดเมื่อพระทัยของกษัตริย์รื่นเริงด้วยเหล้าองุ่น พระองค์ทรงบัญชาเมหุมาน บิสธา ฮาร์โบนา บิกธาและอาบักธา เศธาร์ และคารคาส ชนที่ทั้งเจ็ดผู้ปรนนิบัติต่อพระพักตร์กษัตริย์อาหสุเอรัส

11 ให้ไปเชิญพระราชินีวัสทีกิสามมวงกุมาเฝ้ากษัตริย์ เพื่อจะให้ประชาชนและเจ้านายของพระองค์ได้ชมสง่าราศีโฉมของพระนาง เพราะพระนางงามนัก

12 แต่พระราชินีวัสทีกิทรงปฏิเสธไม่มาตามพระบัญชาของกษัตริย์ที่รับสั่งไปกับชนที่ เมื่อเป็นเช่นนั้นกษัตริย์ทรงเดือดดาล และพระพิโรธของพระองค์ระอุอยู่ในพระอุระ

13 ฝ่ายกษัตริย์จึงตรัสกับคนที่มีปัญญาผู้ทราบกาละ (เพราะนี่เป็นวิธีดำเนินการของกษัตริย์ต่อบรรดาผู้ที่เจนจัดในกฎหมายและการพิพากษา

14 ผู้ที่รองพระองค์คือ คารเซนา เศธาร์ อัธมาธา ทารซิช เมเรส มารเสนา และเมมุคาน เจ้านายทั้งเจ็ดของเปอร์เซีย และมีเดีย ผู้เคยเข้าเฝ้ากษัตริย์ และนั่งก่อนในราชอาณาจักร)

15 ว่า "ตามกฎหมายจะต้องกระทำอะไรต่อพระราชินีวัสทีกิ เพราะว่าพระนางมิได้ปฏิบัติตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหสุเอรัสซึ่งรับสั่งไปกับชนที่"

16 เมมุคานจึงทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์และเจ้านายทั้งปวงว่า "พระราชินีวัสทีกิได้ทรงกระทำผิดมิใช่ต่อกษัตริย์เท่านั้น แต่ต่อเจ้านายทั้งปวงและประชาชนทั้งปวงผู้อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์อาหสุเอรัส

17 เพราะสิ่งที่พระราชินีทรงกระทำนั้นจะเป็นที่ทราบแก่สตรีทั้งปวง ทำให้เขามองดูสามีของเขาด้วยความประมาท เพราะเขาจะพูดว่า 'กษัตริย์อาหสุเอรัสมีพระบัญชาให้นางพระราชินีวัสทีกิมาต่อพระพักตร์พระองค์ แต่พระนางไม่เสด็จมา'

18 ในวันนี้ทีเดียวเจ้านายผู้หญิงแห่งเปอร์เซียและมีเดียซึ่งได้ยินถึงสิ่งที่พระราชินีทรงกระทำนี้ ก็จะเล่าให้เจ้านาย

ทั้งปวงของกษัตริย์รู้ทั่วกัน ทำให้มีความประมาทและความโกรธขึ้นเป็นอันมาก

19 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้พระราชโองการจากพระองค์ และให้บันทึกไว้ในกฎหมายของคนเปอร์เซียและคนมีเดีย อย่างที่ค้นคว้าไม่ได้ว่า "รัชที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสอีกไม่ได้" และขอกษัตริย์ประทานตำแหน่งราชินีให้แก่ผู้อื่นที่ดีกว่าพระนาง

20 ดังนั้นเมื่อกษัตริย์ทรงประกาศกฤษฎีกา ตลอดพระราชอาณาจักรของพระองค์ (อันกว้างใหญ่อย่างยิ่งนั้น) สตรีทั้งปวงจะต้องให้เกียรติสามีของตน ไม่ว่าสูงหรือต่ำ"

21 คำพูดแนะนำนี้เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์และเจ้านาย กษัตริย์จึงทรงกระทำตามที่เมมukanทูลเสนอ

22 พระองค์ทรงมีพระอักษรไปทั่วราชอาณาจักรของกษัตริย์ ถึงทุกมณฑลตามอักษรของมณฑลนั้น และถึงทุกชาติตามภาษาของเขา ให้ชายทุกคนเป็นเจ้าเป็นนายในเรือนของตน และให้ประกาศกฤษฎีกานี้ตามภาษาของแต่ละชนชาติ

บท 2

1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ เมื่อพระพิโรธของกษัตริย์อาหสุเอรัสสงบลง พระองค์ทรงระลึกถึงรัชที่และสิ่งที่พระนางทรงกระทำ และกฤษฎีกาที่พระองค์ทรงออกเรื่องพระนาง

2 ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์อยู่จึงทูลว่า "ขอทรงให้หาหญิงพรหมจารีสาวสวยมาถวายกษัตริย์

3 และขอ กษัตริย์ทรงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทุกมณฑลแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ เพื่อให้คนเหล่านี้รวบรวมหญิงสาวพรหมจารีงดงามทั้งหลายมายังฮาเร็มในสุสาปราชาสท ให้อยู่ในอารักขาของเอ็กยัข้าราชการบริพารในพระราชสำนักของกษัตริย์ ผู้ดูแลสตรี และขอประทานเครื่องชำระล้างและประเทืองผิวสำหรับหญิงเหล่านั้น

4 และขอให้หญิงสาวคนที่กษัตริย์พอพระทัยได้เป็นพระราชินีแทนรัชที่" ข้อนี้พอพระทัยกษัตริย์ พระองค์จึงทรงกระทำตามนั้น

5 ยังมีมีคนหนึ่งในสุสาปราชาสทชื่อโมเรเดคัย บุตรชายยาอีร์ ผู้เป็นบุตรชายซีเมอี ผู้เป็นบุตรชายคิซ คนเบนยามิน

6 ผู้ถูกกวาดต้อนจากเยรูซาเล็มในหมู่เชลยที่ถูกกวาดต้อนไปพร้อมกับเยโคนิยาห์กษัตริย์ของยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูคัณเนสซาร์กษัตริย์ของบาบิโลนได้กวาดต้อนไปนั้น

7 ท่านได้เลี้ยงดูฮาเดซาคคือเอสเธอร์บุตรสาวลุงของท่าน เพราะเธอไม่มีพ่อแม่ สาวคนนีรูปร่างแล่นาดู เมื่อบิดามารดาของเธอสิ้นชีวิตแล้ว โมเรเดคัยก็รับเธอมาเลี้ยงเป็นบุตรสาว

8 ต่อมาเมื่อพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ประกาศออกไป และเมื่อเขารวบรวมหญิงสาวเป็นอันมากเข้ามาในสุสาปราชาสทให้อยู่ภายใต้การอารักขาของเอ็กยั เอสเธอร์ก็ถูกนำเข้ามาไว้ในราชสำนักภายใต้การอารักขาของเอ็กยัผู้ดูแลสตรี

9 หญิงนั้นเป็นที่พอใจเขาและเธอก็เป็นที่โปรดปรานแก่เขา เขาจึงรับจัดหาเครื่องประเทืองผิว และส่วนของเธอให้เธอ พร้อมกับสาวใช้ที่คัดเลือกแล้วเจ็ดคนจากราชสำนัก แล้วก็เลื่อนเธอและสาวใช้ของเธอขึ้นไปยังสถานที่ที่ดีที่สุด ในฮาเร็ม

10 เอสเธอร์มิได้บอกให้ทราบถึงชาติและญาติของเธอ เพราะโมเรเดคัยกำชับเธอไม่ให้ใครรู้

11 ทุกวันโมเรเดคัยเดินมาหน้าลานของฮาเร็ม เพื่อฟังข่าวเอสเธอร์เป็นอย่างไร และมีอะไรเกิดขึ้นแก่เธอ

12 เมื่อถึงเวลาที่สาวทุกคนจะเข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัส หลังจากได้เตรียมตัวตามระเบียบของหญิงสิบสองเดือนแล้ว (และนี่เป็นเวลาปกติสำหรับประเทืองผิว คือขโลมกายหญิงด้วยน้ำมันกำยานหกเดือน และหกเดือนด้วยเครื่องเทศและน้ำมันประเทืองผิวผู้หญิง)

13 เมื่อสาวทุกคนจะเข้าไปเฝ้ากษัตริย์อย่างนี้ เธอจะต้องการเอาอะไรจากฮาเร็มไปยังราชสำนัก ก็เอาไปได้

14 เธอเข้าไปเฝ้าเวลาเย็น และในเวลาเช้าเธอก็กลับออกมาในฮาเร็มที่สองในอารักขาของชาฮัสกาสชั้นที่ของกษัตริย์ผู้ดูแลนางห้าม เธอไม่ได้เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อีก นอกจากกษัตริย์จะพอพระทัยในเธอ และทรงเรียกชื่อเธอให้เข้าเฝ้า

15 บัดนี้เมื่อถึงเวลาของเอสเธอร์ บุตรสาวของอาบิฮายิล ลุงของโมเรเดคัยผู้ซึ่งรับเธอไว้เป็นบุตรสาว จะเข้าเฝ้ากษัตริย์ เธอมิได้ขอสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เอ็กยัข้าราชการสำนักของกษัตริย์ผู้ดูแลพวกสตรีแนะนำ ฝ่ายเอสเธอร์ได้รับความโปรดปรานในสายตาของทุกคนที่ได้พบเห็น

16 เมื่อเขาพาเอสเธอร์เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสในพระราชสำนัก ในเดือนสิบซึ่งเป็นเดือนเทเบทในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์

17 กษัตริย์ทรงรักเอสเธอร์ยิ่งกว่าบรรดาหญิงทั้งปวงนั้น และเธอได้รับพระกรุณาและความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์มากกว่าหญิงพรหมจารีทั้งสิ้น พระองค์จึงทรงสวมพระมงกุฎบนศีรษะของเธอ และทรงตั้งเธอให้

เป็นพระราชินีแทนวรัชที่

18 แล้วกษัตริย์พระราชทานการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายและข้าราชการทั้งปวงของพระองค์ เป็นการเลี้ยงของพระนาง เอสเธอร์ พระองค์ทรงอนุมัติให้งดส่วยแก่ภคพลทั้งปวง และพระราชทานของกำนัล ด้วยพระทัยกว้างขวางของ กษัตริย์

19 เมื่อเขารวบรวมหญิงพรหมจารีมาครั้งที่สอง โมรเดคัยนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์

20 ฝ่ายพระนางเอสเธอร์นั้นมิได้ทรงให้ใครทราบถึงพระญาติหรือชนชาติของพระนางดังที่โมรเดคัยกำชับพระนางไว้ เพราะพระนางเอสเธอร์ทรงทำตามคำสั่งของโมรเดคัย เช่นเดียวกับเมื่อเขาเลี้ยงดูพระนางมา

21 ในครั้งนั้นเมื่อโมรเดคัยนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ บิกธานและเทเรซ ชนที่สองคนของกษัตริย์ ผู้เฝ้าธรณีประตู มีความโกรธและหาช่องที่จะประทุษร้ายกษัตริย์อาหสุเอรัส

22 เรื่องนี้รู้ถึงโมรเดคัยและท่านก็ทูลพระราชินีเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์กราบทูลกษัตริย์ในนามของโมรเดคัย

23 เมื่อมีการสอบสวนเรื่องนี้ว่าเป็นความจริงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงให้แขวนสองคนนั้นเสียที่ต้นไม้ และบันทึกเรื่องไว้ในหนังสือพงศาวดารต่อพระพักตร์กษัตริย์

บท 3

1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้กษัตริย์อาหสุเอรัสทรงเลื่อนยศฮามานบุตรชายฮัมเมดาธา คนอากัก กษัตริย์ทรงเลื่อน ท่านและทรงตั้งเก้าอี้ของท่านไว้เหนือกว่าของเจ้านายทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์

2 บรรดาข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ก็กราบลงแสดงความเคารพต่อฮามาน เพราะกษัตริย์ทรงบัญชาให้แสดงความเคารพต่อท่านเช่นนั้น แต่โมรเดคัยมิได้กราบหรือแสดงความเคารพ

3 ข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์จึงพูดกับโมรเดคัยว่า "ทำไมท่านละเมิดพระบัญชาของกษัตริย์"

4 อยู่มาเมื่อเขาทั้งหลายพูดกับท่านวันแล้ววันเล่า และท่านไม่ฟังเขา เขาก็ไปเรียนฮามานเพื่อจะดูว่าถ้อยคำของโมรเดคัยจะชนะหรือไม่ เพราะท่านบอกเขาว่าท่านเป็นยิว

5 เมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่กราบลงหรือแสดงความเคารพต่อท่าน ฮามานก็เดือดดาล

6 แต่ท่านเห็นว่าเป็นการเสียเกียรติที่จะจับกุมโมรเดคัยคนเดียว เพราะมีคนเรียนท่านให้ทราบถึงชนชาติของโมรเดคัย ฮามานจึงหาช่องที่จะทำลายยิวทั้งหมด คือชนชาติของโมรเดคัยทั่วราชอาณาจักรของอาหสุเอรัส

7 ในเดือนแรกซึ่งเป็นเดือนนิसानปีที่สิบสองแห่งรัชกาลกษัตริย์อาหสุเอรัส เขาพากันทอดเปเปอร์ คือสลาก ต่อหน้าฮามานเพื่อหาวัน และเพื่อหาเดือน ได้เดือนที่สิบสอง คือเป็นเดือนอาดาร์

8 แล้วฮามานทูลกษัตริย์อาหสุเอรัสว่า "มีชนชาติหนึ่งกระจายอยู่ทั่ว และแยกกันอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลายในภคพลทั้งหลายแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ กฎหมายของเขาผิดกับกฎหมายของชนชาติอื่นทั้งสิ้น และพวกนี้ไม่รักษากฎหมายของกษัตริย์ การที่กษัตริย์ทรงปล่อยเขาไว้ฉันไม่บังเกิดประโยชน์แก่พระองค์

9 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงออกกฤษฎีกาให้ทำลายล้างเขาเสียเถิด และข้าพระองค์จะถวายเงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ใส่มือบรรดาผู้ที่ดูแลพระราชกิจของกษัตริย์ เพื่อเขาจะได้ใส่ในพระคลังของกษัตริย์"

10 กษัตริย์จึงถอดพระธำมรงค์ตราออกจากพระหัตถ์ของพระองค์มอบแก่ฮามานบุตรชายฮัมเมดาธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิว

11 และกษัตริย์ตรัสกับฮามานว่า "เรามอบเงินนั้นให้แก่ท่าน และมอบประชาชนแก่ท่านด้วย เพื่อจะทำแก่เขาตามที่ท่านเห็นดี"

12 แล้วทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในวันที่สิบสามเดือนต้น ให้เขียนกฤษฎีกาตามที่ฮามานบัญชาไว้ทุกประการ ส่งไปยังสมุหเทศาภิบาลของกษัตริย์และของเจ้าเมืองภคพลทั้งปวงและถึงเจ้านายแห่งชนชาติทั้งปวง ถึงทุกภคพลเป็นอักษรของภคพลนั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา เขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับตราด้วยพระธำมรงค์ของกษัตริย์

13 ให้คนเดินข่าวจดหมายเหล่านี้ไปถึงภคพลของกษัตริย์ทั้งสิ้นสั่งให้ทำลาย สังหารและทำให้ยิวทั้งปวงพินาศไป ทั้งหนุ่มและแก่ เด็กและผู้หญิงในวันเดียวกัน คือวันที่สิบสามเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ และให้ริบเอาข้าวของของเขาไปหมด

14 ให้ออกสำเนาเอกสารนั้นเป็นกฤษฎีกาในทุกภคพล นำไปป่าวร้องให้ชนชาติทั้งปวงพร้อมเพื่อวันนั้น

15 บรรดาคนเดินข่าวก็รีบไปตามพระบัญชาของกษัตริย์ และออกกฤษฎีกานั้นในสุสาปราสาท กษัตริย์ก็ประทับดื่มกับฮามาน ส่วนชาวนครสุสาพากันงุนงง

บท 4

- 1** เมื่อโมรเดคัยทราบทุกอย่างที่ได้กระทำไปแล้ว โมรเดคัยก็ฉีกเสื้อของตนสวมผ้ากระสอบและใส่ขี้เถ้า และออกไปกลางนคร คร่ำครวญด้วยเสียงดังอย่างขมขื่น
- 2** ท่านขึ้นไปอยู่ตรงหน้าประตูของกษัตริย์ เพราะไม่มีผู้ใดที่สวมผ้ากระสอบเข้าประตูของกษัตริย์ได้
- 3** และในทุกมณฑลที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ไปถึง ก็มีการไว้ทุกข์อย่างใหญ่หลวงท่ามกลางพวกยิว ด้วยการอดอาหาร ร้องไห้และคร่ำครวญ และคนเป็นอันมากนอนในผ้ากระสอบและมีขี้เถ้า
- 4** เมื่อสาวใช้และชนที่ของพระนางเอสเธอร์มาทูลพระนาง พระราชินีก็เป็นทุกข์ในพระทัยยิ่งนัก พระนางทรงส่งเสื่อผ้าไปให้แก่โมรเดคัย เพื่อท่านจะได้ถอดผ้ากระสอบของท่านออกเสีย แต่ท่านไม่ยอมรับผ้านั้น
- 5** แล้วพระนางเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์เรียกฮาธาคชนที่คนหนึ่งของกษัตริย์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ปรนนิบัติพระนางตรัสสั่งให้ไปหาโมรเดคัย เพื่อจะทรงทราบว่าเป็นเรื่องอะไร และทำอย่างนั้นทำไม
- 6** ฮาธาคออกไปหาโมรเดคัยที่ถนนในนคร ข้างหน้าประตูของกษัตริย์
- 7** โมรเดคัยก็เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่เกิดขึ้นแก่ท่าน และจำนวนเงินที่ต้องที่ฮามานสัญญาถวายแก่พระคลังของกษัตริย์เพื่อการทำลายพวกยิว
- 8** โมรเดคัยยังได้ให้สำเนาฎีกาเขียนที่ออกในสุสานสั่งให้ทำลายเขาทั้งหลายเพื่อนำไปแสดงแก่พระนางเอสเธอร์ อธิบายเรื่องให้พระนาง และกำชับให้พระนางเข้าเฝ้ากษัตริย์ เพื่อทูลอ้อนวอนพระองค์ และวิงวอนพระองค์เพื่อเห็นแก่ชนชาติของพระนาง
- 9** ฮาธาคก็กลับไปทูลพระนางเอสเธอร์ถึงสิ่งที่โมรเดคัยได้บอกไว้
- 10** แล้วพระนางเอสเธอร์ก็บอกฮาธาคให้ส่งข่าวไปให้โมรเดคัยว่า
- 11** "ข้าราชการของกษัตริย์ทั้งสิ้นและประชาชนในบรรดามณฑลของกษัตริย์ทราบอยู่ว่า ถ้าชายหรือหญิงคนใดเข้าเฝ้ากษัตริย์ภายในพระลานชั้นในโดยมิได้ทรงเรียก ก็มีกฎหมายอยู่ข้อเดียวเหมือนกันหมด ให้ลงโทษถึงตาย เว้นเสียแต่ผู้ซึ่งกษัตริย์ยิวนิราพการทองคำออกรับคนนั้นจึงจะมีชีวิตอยู่ได้ ส่วนนั้นกษัตริย์ก็ได้ตรัสเรียกให้เข้าเฝ้ามาสามสิบวันแล้ว"
- 12** เขาทั้งหลายก็มาบอกโมรเดคัยถึงสิ่งที่พระนางเอสเธอร์ตรัสนั้น
- 13** โมรเดคัยจึงบอกเขาให้กลับไปทูลตอบพระนางเอสเธอร์ว่า "อย่าคิดว่าเธออยู่ในราชสำนักจะรอดพ้นได้ดีกว่าพวกยิวทั้งปวง
- 14** เพราะถ้าเธอเจียบบอยู่ในเวลานี้ ความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นจะมาถึงพวกยิวจากที่อื่น แต่เธอและวงศ์วานบิดาของเธอจะพินาศ ที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีเพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ใครจะรู้"
- 15** แล้วเอสเธอร์ตรัสบอกเขาให้ไปบอกโมรเดคัยว่า
- 16** "ไปเถิด ให้รวบรวมพวกยิวทั้งสิ้นที่หาพบในสุสาน และถืออดอาหารเพื่อฉัน อย่ายับประทาน อย่ายืมสามวัน กลางคืนหรือกลางวัน ฉันและสาวใช้ของฉันจะอดอาหารอย่างท่านด้วย แล้วฉันจะเข้าเฝ้ากษัตริย์แม้ว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ถ้าฉันพินาศ ฉันก็พินาศ"
- 17** โมรเดคัยก็ไปกระทำทุกอย่างตามที่พระนางเอสเธอร์รับสั่งแก่ท่าน

บท 5

- 1** อยู่มาในวันที่สามพระนางเอสเธอร์ทรงฉลองพระองค์ และประทับยืนที่ในลานชั้นในของพระราชสำนัก ตรงข้ามกับท้องพระโรงใหญ่ของกษัตริย์ กษัตริย์ประทับบนราชบัลลังก์ภายในพระราชวัง ตรงข้ามทางเข้าพระราชวัง
- 2** เมื่อกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นพระราชินีเอสเธอร์ประทับยืนอยู่ในพระลาน พระนางก็เป็นผู้ที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์จึงทรงยิวนิราพการทองคำซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็เสด็จเข้ามาและยอธรรพการ
- 3** กษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า "พระราชินีเอสเธอร์ เรื่องอะไรกัน พระนางต้องการสิ่งใด ก็จงประทานให้แก่พระนางถึงครึ่งราชอาณาจักรของเรา"
- 4** และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอกษัตริย์เสด็จมาพร้อมกับฮามานในวันนี้ถึงการเลี้ยงที่หมอมันเตรียมไว้เพื่อพระองค์"
- 5** กษัตริย์จึงตรัสว่า "ให้ฮามานรีบมา เพื่อท่านจะได้กระทำตามที่พระนางเอสเธอร์ปรารถนา" กษัตริย์จึงเสด็จไป

การเลี้ยงกับฮามานซึ่งพระนางเอสเธอร์ได้ทรงเตรียมไว้

6 ขณะอยู่กับการเลี้ยงเหล้าองุ่นกษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์ว่า "คำร้องขอของพระนางว่าอะไร เราจะให้ แล้วคำทูลขอของพระนางว่าอะไร แม้จะถึงครึ่งราชอาณาจักรของเรา ก็จะสำเร็จ"

7 พระนางเอสเธอร์ทูลว่า "คำร้องขอของหม่อมฉันและคำทูลขอของหม่อมฉัน คือ

8 ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของกษัตริย์ และเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ที่จะประทานตามคำร้องขอของหม่อมฉัน และให้คำทูลขอของหม่อมฉันสำเร็จนี้ ขอกษัตริย์เสด็จมาพร้อมกับฮามานในการเลี้ยงซึ่งหม่อมฉันจะเตรียมไว้สำหรับเขาทั้งหลาย และพຽງนี้หม่อมฉันจะกระทำตามที่กษัตริย์ตรัสนั้น"

9 วันนั้นฮามานก็ออกไปด้วยใจขึ้นบานและยินดี แต่เมื่อฮามานเห็นโมรเดคัยที่ประตูของกษัตริย์ ไม่ยืนขึ้นหรือตัวสั่นอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็เหือดดาลต่อโมรเดคัย

10 ถึงอย่างนั้นก็ดี ฮามานก็อดกลั้นไว้ กลับไปบ้าน ใช้ให้คนไปตามบรรดาเพื่อนของตนและเศเรชกรรยาของตน

11 ฮามานพรรณนาถึงความโอโง่งแห่งความมั่งมีของท่าน จำนวนบุตรของท่าน และเกียรติยศทั้งสิ้นซึ่งกษัตริย์พระราชทานแก่ท่าน และถึงเรื่องว่ากษัตริย์ได้เลื่อนท่านขึ้นเหนือเจ้านาย และข้าราชการของกษัตริย์อย่างไร

12 แล้วฮามานเสริมว่า "แม้พระราชินีเอสเธอร์ก็ได้ทรงให้ผู้ใดไปกับกษัตริย์ในการเลี้ยงซึ่งพระนางทรงจัดขึ้น นอกจากตัวข้า และพຽງนี้พระนางทรงเชิญข้ากับกษัตริย์อีก

13 แต่สิ่งเหล่านี้หาเป็นประโยชน์แก่ข้าไม่ ตราบใดที่ข้าเห็นโมรเดคัยคนยิวนี้ยังอยู่ที่ประตูของกษัตริย์"

14 เศเรชกรรยาของท่าน และสหายทั้งสิ้นของท่านจึงพูดกับท่านว่า "ขอทำตะแลงแกงสูงห้าสิบศอก รุ่งเช้าก็ทูลกษัตริย์ให้แขวนโมรเดคัยเสียที่นั่น แล้วก็ไปกินเลี้ยงอย่างร่าเริงกับกษัตริย์" คำแนะนำนี้เป็นที่พอใจฮามาน ท่านจึงสั่งให้ทำตะแลงแกง

บท 6

1 ในวันนั้นกษัตริย์บรรทมไม่หลับ และพระองค์ทรงบัญชาให้นางหนังสือบันทึกเหตุที่นาจดจำคือพระราชพงศาวดารมา เขาก็อ่านถวายกษัตริย์

2 พระองค์ทรงเห็นเขียนไว้ว่า โมรเดคัยได้ทูลเรื่องบิกธานาและเทเรชอย่างไร คือเรื่องชั้นที่สองคนของกษัตริย์ผู้เผ่าธรณิประตู หาช่องจะปลงพระชนม์กษัตริย์อาหสุเอรัส

3 กษัตริย์ตรัสว่า "ได้ให้เกียรติและยศอะไรแก่โมรเดคัยเพราะเรื่องนี้บ้าง" ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์ทูลว่า "ยังไม่ได้ให้สิ่งใดพะย่ะค่ะ"

4 กษัตริย์ตรัสว่า "ใครอยู่ในลานบ้าน" ฝ่ายฮามานฟังเข้ามาถึงพระลานชั้นนอกแห่งราชสำนัก เพื่อจะทูลกษัตริย์เรื่องเอาโมรเดคัยแขวนเสียที่ตะแลงแกงซึ่งท่านได้เตรียมไว้สำหรับท่าน

5 ข้าราชการของกษัตริย์จึงทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด ฮามานกำลังยืนอยู่ในพระลานพะย่ะค่ะ" และกษัตริย์ตรัสว่า "ให้ท่านเข้ามา"

6 ฮามานจึงเข้ามา กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า "หากกษัตริย์มีพระประสงค์จะประทานเกียรติยศแก่บุคคลผู้ใดแล้ว กษัตริย์ควรจะทำแก่เขาประการใด" และฮามานรำพึงในใจว่า "ผู้ใดเล่าที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศมากกว่าข้า"

7 แล้วฮามานจึงทูลกษัตริย์ว่า "เพื่อให้เกียรติแก่คนที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศนั้น

8 ขอนาถลองพระองค์ซึ่งกษัตริย์ทรง และผ้าซึ่งกษัตริย์ทรง และมงกุฎซึ่งพระองค์ทรงสวมบนพระเศียร

9 ขอทรงมอบฉลองพระองค์และผ้าในมือของเจ้านายผู้ใหญ่ยิ่งที่สุดคนหนึ่งของกษัตริย์ ขอให้แต่งคนที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศ และขอให้ชายนั้นขึ้นนั่งหลังม้าไปตามถนนของกรุง และป่าวร้องไปข้างหน้าเขาว่า `ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศก็เป็นเช่นนั้นแหละ"

10 กษัตริย์จึงตรัสกับฮามานว่า "รีบเข้าเถอะ เอาเสื้อและผ้าอย่างที่ท่านว่า แล้วให้เกียรติแก่โมรเดคัยคนยิวซึ่งนั่งที่ประตูของกษัตริย์ อย่าเว้นสิ่งใดที่ท่านกล่าวมานั้นเลย"

11 ฮามานจึงนำฉลองพระองค์กับผ้าและตบแต่งโมรเดคัย และให้ท่านขึ้นม้าไปตามถนนในกรุง ป่าวร้องหน้าท่านว่า "ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศก็เป็นเช่นนั้นแหละ"

12 แล้วโมรเดคัยก็กลับมายังประตูของกษัตริย์ แต่ฮามานรีบกลับไปบ้านของท่าน กลุ่มศิระและคร่ำครวญ

13 และฮามานเล่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นให้เศเรชกรรยาของท่านและสหายทั้งหลายของท่านฟัง คนฉลาดของท่านและเศเรชกรรยาของท่านจึงว่า "ถ้าท่านเริ่มล้มลงต่อหน้าโมรเดคัยซึ่งเป็นเชื้อสายของยิว ท่านจะไม่ชนะเขา แต่จะล้มลง

ต่อหน้าเขาแน่"

14 ขณะเมื่อเขาทั้งหลายกำลังพูดกับท่านอยู่ ชั้นที่ของกษัตริย์ก็มาถึงรับนาฮามานไปยังการเลี้ยงซึ่งพระนางเอสเธอร์ทรงจัดนั้น

บท 7

กษัตริย์จึงเสด็จกับฮามานไปในการเลี้ยงกับพระราชินีเอสเธอร์

2 ในวันที่สองเมื่ออยู่ที่การเลี้ยงเหล้าองุ่นกษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์อีกว่า "พระราชินีเอสเธอร์ คำร้องขอของพระนางคืออะไร และคำทูลขอของพระนางคืออะไร เราจะประทานให้ แม้ถึงครั้งราชอาณาจักรของเรา ก็จะสำเร็จ"

3 พระราชินีเอสเธอร์ทูลตอบว่า "ข้าแต่กษัตริย์ ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ และถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอพระราชทานชีวิตของหม่อมฉันให้แก่หม่อมฉันตามคำร้องขอของหม่อมฉัน และชีวิตของชนชาติของหม่อมฉันตามคำทูลขอของหม่อมฉัน

4 เพราะพวกเราถูกขายทั้งหม่อมฉันและชนชาติของหม่อมฉันให้ถูกทำลาย ให้ถูกสังหารและให้ถูกล้างผลาญ ถ้าพวกเราถูกขายเพียงให้เป็นทาสชายและหญิง หม่อมฉันก็จะอดกลั้นสงบไว้ เพราะความทุกข์ยากของเราระบุเปรียบกับผลเสียหายของกษัตริย์นั้นก็ได้"

5 กษัตริย์อาหสุเออร์สจึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์ว่า "ผู้ใดคือใคร อยู่ที่ไหน จึงบังอาจคิดการกระทำเช่นนั้น"

6 และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า "คู่อริและศัตรูคือฮามานคนโหดร้ายผู้นี้เพคะ" ฮามานก็กลัวต่อพระพักตร์กษัตริย์และพระราชินี

7 กษัตริย์ทรงลุกขึ้นจากการเลี้ยงเหล้าองุ่นด้วยทรงพระพิโรธ และเสด็จเข้าไปในราชอุทยาน แต่ฮามานยังอยู่เพื่อทูลขอชีวิตจากพระราชินีเอสเธอร์ เพราะท่านเห็นว่ากษัตริย์ทรงมุ่งร้ายต่อท่านแล้ว

8 เมื่อกษัตริย์เสด็จกลับจากราชอุทยานมายังที่ซึ่งมีการเลี้ยงเหล้าองุ่น ฝ่ายฮามานยังกราบอยู่ที่พระแท่นซึ่งพระนางเอสเธอร์ประทับอยู่นั้น กษัตริย์ตรัสว่า "เขายังจะชมชื่นพระราชินีต่อหน้าต่อตาเราในบ้านของเราหรือ" พอพระวาทะหลุดจากพระโอษฐ์กษัตริย์เขาก็มาคลุมหน้าฮามาน

9 ฮารโบนาชั้นที่คนหนึ่งทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ดูเถิด ตะแลงแกงซึ่งฮามานเตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย ซึ่งรายงานช่วยพระชนม์กษัตริย์ ก็ยังตั้งอยู่ที่บ้านของฮามาน สูงห้าสิบศอกพะย่ะค่ะ" กษัตริย์ตรัสว่า "แขวนมันบนนั้นแหละ"

10 เขาก็แขวนฮามานบนตะแลงแกงซึ่งท่านได้เตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย แล้วพระพิโรธของกษัตริย์ก็สงบลง

บท 8

ใวันนั้นกษัตริย์อาหสุเออร์สพระราชทานวงศวานของฮามานศัตรูของพวกเขาแก่พระราชินีเอสเธอร์ โมรเดคัยก็เข้าเฝ้ากษัตริย์ เพราะพระนางเอสเธอร์ได้ทูลว่าท่านเป็นอะไรกับพระนาง

2 กษัตริย์จึงถอดพระธำมรงค์ตรา ซึ่งพระองค์ทรงเอามาจากฮามาน พระราชทานให้โมรเดคัย พระนางเอสเธอร์ก็ทรงตั้งโมรเดคัยเป็นใหญ่เหนือวงศวานของฮามาน

3 แล้วพระนางเอสเธอร์กราบทูลกษัตริย์อีก พระนางกราบลงที่พระบาทของพระองค์และวิงวอนพระองค์ด้วยน้ำพระเนตร ขอให้แผนการร้ายของฮามาน คนอากัก และการปองร้ายซึ่งท่านได้คิดขึ้นต่อพวกยิวนั้นพ้นไปเสีย

4 กษัตริย์จึงทรงยื่นธารพระกรทองคำแก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็ทรงลุกขึ้นประทับยืนเฝ้ากษัตริย์

5 พระนางทูลว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ถ้าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์กษัตริย์ และหม่อมฉันเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้มิพระอักษรรับสั่งให้กลับความในจดหมายซึ่งฮามาน คนอากัก บุตรชายฮัมเมดธาได้คิดขึ้น และเขียนเพื่อทำลายพวกยิวที่อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์

6 เพราะหม่อมฉันจะอดทนดูภัยพิบัติมาถึงชาติของหม่อมฉันอย่างไรได้ หม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติพี่น้องของหม่อมฉันอย่างไรได้"

7 กษัตริย์อาหสุเออร์สจึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์และแก่โมรเดคัยคนยิวว่า "ดูเถิด เรามอบวงศวานของฮามานแก่พระนางเอสเธอร์แล้ว และเขาก็แขวนมันบนตะแลงแกง เพราะมันจะทำอันตรายแก่พวกยิว

8 ท่านจะเขียนตามที่ท่านพอใจเกี่ยวกับเรื่องยิวในนามของกษัตริย์ และประทับตราด้วยพระธำมรงค์ เพราะว่า

กฤษฎีกาที่เขียนในนามของกษัตริย์และประทับตราด้วยพระธำมรงค์จะเปลี่ยนกลับไม่ได้"

9 แล้วพระองค์ทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในเวลานั้นในเดือนที่สามซึ่งเป็นเดือนสิวัน ณ วันที่ยี่สิบสาม และให้เขียนกฤษฎีกาตามที่มีโรคภัยไข้เจ็บทุกอย่างเกี่ยวกับพวกยิว ถึงบรรดาสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการ และเจ้าหน้าที่ของมณฑล ตั้งแต่ต้นเดียถึงเอธิโอเปีย ร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑล ไปถึงทุกมณฑลเป็นอักษรของมณฑลนั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา และถึงพวกยิวเป็นอักษรและในภาษาของเขา

10 และท่านเขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัสและประทับตราพระธำมรงค์ของกษัตริย์ และส่งจดหมายนั้นไปทางผู้เดินข่าวขึ้นม้าเร็ว และผู้ขี่ล่อ อูร์และม้าอาชาไนยหนุ่ม

11 ตามจดหมายเหล่านี้กษัตริย์ทรงอนุญาตให้พวกยิวผู้อยู่ในทุกเมืองชุมนุมกันและป้องกันชีวิตของตน ให้ทำลายให้สังหารและให้ล้างผลาญกำลังพลใดๆของประชาชนหรือมณฑลใดๆซึ่งจะมาทำร้าย ทั้งเด็กและผู้หญิง และปล้นเอาข้าวของของเขา

12 ในวันเดียวตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส คือวันที่สิบสาม เดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์

13 สำเนาของหนังสือที่เขียนนั้นจะต้องเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล และออกโดยการป่าวร้องแก่ชนชาติทั้งปวง พวกยิวจะต้องพร้อมกันในวันนั้นแก้แค้นศัตรูของตน

14 คนเดินข่าวซึ่งขี่ล่อกับอูร์จึงรีบเร่งขึ้นไปตามพระบัญชาของกษัตริย์ และกฤษฎีกานั้นออกในสุสาปราสาท

15 เมื่อโมรเดคัยออกไปพบพระพักตร์กษัตริย์ สวมฉลองพระองค์สีฟ้าและสีขาว พร้อมกับมงกุฎทองคำใหญ่และเสื้อคลุมผ้าป่านเนื้อละเอียดสีม่วง ฝ่ายชาวนครสุสาก็ให้ร้องเปรมปรีดี

16 พวกยิวมีผ่องใส ความยินดี ชื่นบานและเกียรติ

17 ทุกมณฑลทุกเมือง ไม่ว่าที่ใดที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์มาถึง ก็มีความยินดีและความชื่นบานท่ามกลางพวกยิว มีการเลี้ยงและวันรื่นเริง คนเป็นอันมากมาจากชนชาติของประเทศก็ประกาศตัวเป็นพวกยิว เพราะความกลัวพวกยิวมาครอบงำเขา

บท 9

1 ในเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ วันที่สิบสามเดือนนั้น เมื่อจะปฏิบัติตามพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาในวันนั้นเองที่ศัตรูของพวกยิวหวังจะเป็นใหญ่เหนือพวกยิว (แต่ซึ่งถูกเปลี่ยนไป เป็นวันที่พวกยิวได้ความเป็นใหญ่เหนือพวกที่เกลียดชังเขา)

2 พวกยิวก็นุมนุมนกันที่นครสุสาปราสาทเมืองตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส เพื่อจะจับพวกที่หาช่องทำร้ายเขา ไม่มีผู้ใดต่อต้านพวกเขาได้ เพราะความกลัวเขาครอบงำเหนือชนชาติทั้งปวง

3 บรรดาเจ้านายทั้งปวงของมณฑล และสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการเมือง และเจ้าหน้าที่ราชการก็ช่วยพวกยิวด้วย เพราะความกลัวโมรเดคัยครอบงำเขา

4 เหตุว่าโมรเดคัยเป็นใหญ่อยู่ในราชสำนักของกษัตริย์ และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปทั่วทุกมณฑล เพราะชายที่ชื่อโมรเดคัยนั้นมีอำนาจมากยิ่งขึ้นทุกที

5 พวกยิวจึงโจมตีศัตรูทั้งหมดของตนด้วยฟาดดาบ สังหารและทำลายเขา และทำแก่ผู้ที่เกลียดชังเขาตามใจชอบ

6 ในสุสาปราสาทพวกยิวได้สังหารและทำลายล้างเสียห้าร้อยคน

7 ได้สังหารปารชันดาธา และดาลโฟน และฮัสปาทา

8 และโปราธา และอาดัลยา และอาร์ดาธา

9 และปารมัททา และอาร์สัย และอาร์ดัย และไวซาธา

10 คือเขาสังหารบุตรชายทั้งสิบของฮามาน บุตรชายฮัมเมดธา ศัตรูของพวกยิว แต่เขามิได้ปล้นข้าวของ

11 ในวันนั้นจำนวนคนที่ถูกฆ่าในสุสาปราสาทก็ถูกนามารายงานต่อเบื้องพระพักตร์กษัตริย์

12 กษัตริย์จึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์ว่า "พวกยิวได้สังหารและทำลายล้างเสียห้าร้อยคนในสุสาปราสาท รวมทั้งบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานด้วย แล้วเขาได้ทำอะไรกันบ้างในมณฑลที่เหลื่ออยู่ของกษัตริย์นั้น บัดนี้คำร้องของพระนางคืออะไร เราจะประทานให้ คำทูลขอของพระนางมีอะไรอีกต่อไปอีกบ้าง เราก็จะกระทำตามนั้น"

13 พระนางเอสเธอร์ทูลว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้พวกยิวที่อยู่ในสุสาได้กระทำตามกฤษฎีกาของวันนี้ในวันรุ่งขึ้นอีก และขอให้แวนบุตรชายทั้งสิบของฮามานบนตะแลงแกง"

14 กษัตริย์ได้ทรงบัญชาให้กระทำเช่นนั้น มีกฤษฎีกาออกในสุสา และบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานก็ถูกแวน

15 พวกยิวที่อยู่ในสุสาชุมนุมกันในวันที่ยี่สิบเดือนอาดาร์ด้วย และได้สังหารสามร้อยคนในสุสา แต่เขามิได้รับ

ข้าของ

16 ฝ่ายพวกยิวอื่นๆซึ่งอยู่ในมณฑลของกษัตริย์ก็ชุมนุมกันป้องกันชีวิต และพันธบัตรของเขา เขาสังหารผู้ที่เกลียดชังเขาเสียเจ็ดหมื่นห้าพันคน แต่เขามิได้รับข้าของ

17 เหตุนี้เกิดขึ้นในวันที่สิบสามเดือนอาดาร์ และในวันที่สิบสี่เขาหยุดพัก และกระทำวันนั้นให้เป็นวันกินเลี้ยงและยินดี

18 แต่พวกยิวที่อยู่ในสุสานชุมนุมกันในวันที่สิบสามและวันที่สิบสี่ และหยุดพักในวันที่สิบห้า ทำให้วันนั้นเป็นวันกินเลี้ยงและยินดี

19 เพราะฉะนั้นพวกยิวในชนบท ที่อยู่ตามหัวเมืองที่ไม่มีกำแพง ถือวันที่สิบสี่ของเดือนอาดาร์เป็นวันแห่งความยินดี และกินเลี้ยง และถือเป็นวันรื่นเริง และเป็นวันที่เขาส่งของขวัญไปให้กันและกัน

20 และโมรเดคัยบันทึกเรื่องนี้และส่งจดหมายไปยังพวกยิวทั้งปวงผู้อยู่ในมณฑลทั้งปวงของกษัตริย์อาหสุเอรัส ทั้งใกล้และไกล

21 ชักชวนเขาให้ถือวันที่สิบสี่เดือนอาดาร์ และวันที่สิบห้าเดือนเดียวกันทุกๆปี

22 เป็นวันที่พวกยิวพ้นจากศัตรูของเขา และเป็นเดือนที่เปลี่ยนความโศกเศร้าเป็นความยินดี และการคร่ำครวญเป็นวันรื่นเริงให้แก่เขา และให้เขาถือเป็นวันกินเลี้ยงและวันยินดี เป็นวันที่ส่งของขวัญแก่กันและกัน และให้ของขวัญแก่คนจน

23 พวกยิวจึงตกลงกระทำตามที่เขาตั้งต้นแล้ว และตามที่โมรเดคัยเขียนไปถึงเขา

24 เพราะฮามานบุตรชายฮัมเมดธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิวทั้งปวง ได้ปองร้ายต่อพวกยิวเพื่อทำลายเขา ได้ทอดเปอร์ด คือสลาก เพื่อล้างผลาญและทำลายเขา

25 แต่เมื่อพระนางเอสเธอร์เข้าเฝ้ากษัตริย์ พระองค์ทรงบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรให้แผนการมุ่งร้ายของท่าน ซึ่งท่านได้คิดต่อพวกยิวนั้น กลับตกลงบนศีรษะของท่านเอง และให้ตัวท่านกับบุตรชายของท่านถูกแขวนบนตะแลงแกง

26 เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกวันเหล่านี้ว่า ปูริม ตามคำเปอร์ด ดังนั้น เพราะทุกอย่างที่เขียนไว้ในจดหมายนี้ และเพราะสิ่งที่พวกยิวต้องเผชิญในเรื่องนี้ และสิ่งที่อุปถัมภ์เขา

27 พวกยิวก็กำหนดและรับว่าตัวเขาเอง เชื้อสายของเขา และบรรดาผู้ที่เข้าจารีตยิวจะถือสองวันนี้ดังที่เขียนไว้ และตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกปีมิได้ขาด

28 และว่าจะจดจำวันเหล่านี้ และถือตลอดทุกชั่วอายุ ทุกครอบครัว มณฑลและเมือง วันเทศกาลปูริมนี้จะไม่เล็กลงในท่ามกลางพวกยิว หรือการระลึกถึงวันเหล่านี้จะไม่สิ้นลงในเชื้อสายของเขาเลย

29 แล้วพระราชินีเอสเธอร์ ธิดาของอาบิฮายิล กับโมรเดคัยคนยิว ก็เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรรับรองจดหมายฉบับที่สองนี้เรื่องเทศกาลปูริม

30 ให้ส่งจดหมายไปถึงยิวทั้งปวงในหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลในราชอาณาจักรของอาหสุเอรัส เป็นคำที่แท้จริงให้อยูเย็นเป็นสุข

31 และให้ถือวันเทศกาลปูริมเหล่านี้ตามกำหนดฤดูกาล ดังที่โมรเดคัยคนยิวและพระราชินีเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์สั่งพวกยิว และตามที่เขาตั้งไว้สำหรับตนเองและสำหรับเชื้อสายของเขา เกี่ยวกับการอดอาหารและการร้องทุกข์ของเขา

32 พระบัญชาของพระนางเอสเธอร์ตั้งระเบียบการเทศกาลปูริมไว้และมีบันทึกไว้ในหนังสือ

บท 10

กษัตริย์อาหสุเอรัสมีรับสั่งให้เก็บบรรณาการทั่วราชอาณาจักรและตามเกาะต่างๆแห่งทะเล

2 พระราชกิจอันก่อปรด้วยพระราชอำนาจและอำนาจภาพ กับเรื่องราวละเอียดของยศศักดิ์อันสูงของโมรเดคัย ซึ่งกษัตริย์ทรงเลื่อนท่านขึ้น มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงสาวดารของกษัตริย์แห่งมีเดียและเปอร์เซียหรือ

3 เพราะโมรเดคัยคนยิวมีตำแหน่งรองกษัตริย์อาหสุเอรัส และท่านเป็นใหญ่ท่ามกลางพวกยิว และเป็นที่ชอบพอของมวลญาติพี่น้องของท่าน เพราะท่านแสวงหาความมั่งคั่งให้ชนชาติของท่าน และพูดให้เกิดสันติสุขแก่เชื้อสายทั้งปวงของท่าน